

[J. S. Foget.]

omfattende en stor Række Personer, uden videre beskattes efter Reglerne for personlig Beskatning.“

Jeg kunde citere mere, men heraf fremgaar, at Hr. Korsgaard i det andet høje Ting i alle Tilfælde ikke gaar ind for Købmandsorganisationernes Krav, og jeg vil tro, at det ærede Medlem Hr. Lange i saa Henseende staar ret ene, idet dette Krav jo gaar langt ud over, hvad der er rimeligt, da det vil stille Brugsforeningerne værre, end det vil stille de private Købmænd.

Endelig sagde det ærede Medlem, at han finder det ikke højnende at inddrage en enkelt Mands Forhold i Debatten. I og for sig ikke, hvis det er en Privatmand, men den Mand, jeg inddrog i Debatten, og hvis Indtægter jeg tog som Grundlag for en Beregning af Indkomstbeskatningen, er en Mand, der sidder som Leder af et Statsmonopol, og man maa vel nok have Ret til at kritisere, naar et Statsmonopol ledes af en Mand, der i den Grad overlønnes, som Tilfældet er her. Det ærede Medlem sidder selv i Bestyrelsen. Det er vel derfor, det ærede Medlem finder det nødvendigt at kritisere, at jeg fremdrager det, men naar det ærede Medlem siger, at det ikke er rigtigt, at Direktør Chr. H. Olesen . . . .

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem ikke at komme nærmere ind paa enkelte Borgeres Lønningsindtægt. Det er lige paa Kanten af det, der maa paatales. Jeg henstiller derfor, at man nu holder inde.

J. S. Foget: Jeg maa saa blot lige have Lov til, Hr. Formand, da mine Ord er draget i Tvivl, at sige, at de 5 pCt., som er afsat paa Spritfabrikkernes Regnskab til Tantieme til Bestyrelsen, og de 5 pCt. til Direktøren og de 5 pCt. til Funktionærerne har været paa Regnskabet hvert eneste Aar undtagen de to sidste, hvor der er slaaet 10 pCt. sammen til Direktøren og Funktionærerne. (*Lange:* Han faar ikke de 5 pCt.!). Vil det ærede Medlem saa ikke meddele hvor meget?

Stein: Jeg hørte med megen Interesse paa de Bemærkninger, som blev fremsat af den højtærede Finansminister. Navnlig lyttede jeg interesseret til den Tone, der efter et fransk *bonmot* gør Musikken. Den højtærede Finansminister talte om, at det Parti, jeg tilhører, burde tage Situationen med Anstand; naar man havde sagt A, burde man ogsaa sige B, det vil sige, man

skulde helst undlade at kritisere Regeringen. Jeg kan ikke forstaa hele den Betragtning, at den Omstændighed, at man, saaledes som man har gjort det fra mit Partis Side og ogsaa fra andre Partiers Side, bøjer sig ind under den Tvang, som ligger i Nødvendigheden, i den Skæbne, som i Øjeblikket er over os alle, skulde hindre det Parti og et Partis Ordfører i at sige til den siddende Regering, at den gennem hele sin Politik gennem 10 Aar har medvirket til, at dette Land og dette Folk i Øjeblikket staar i en Situation, der gør det ganske anderledes vanskeligt for det at møde Tidens Krav, end det burde have været, og end det kunde have været, hvis Regeringen havde anlagt sin Politik paa en anden Linie.

De Udtalelser, mit Partis Ordfører (*Lange*) fremsatte om Virkningerne af Regeringens Politik med Henblik paa de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister fremsatte angaaende Konjunkturerne, som han tilskrev sig og Regeringen en Del af Æren for, kan jeg ganske tiltræde. Forholdet er det, at vi har haft her i Landet en Konjunktur, der modsat Konjunkturer til alle andre Tider ikke har sat sig Spor i noget som helst Initiativ — jeg har sagt det før —, ikke har sat sig Spor i nogen som helst Nydannelse, der peger ud over Dagen og Vejen. Hvad der blev sagt om den danske Handelsflaades Tilstand i Dag, er ogsaa fuldkommen rigtigt. Det er den siddende Regerings Skade og Fejl, at det er, som det er. Vi har haft en stor Fragtkonjunktur, men der er ikke dannet et eneste nyt Rederiselskab her i Landet i mange Aar, og hvorfor? Ganske simpelt, fordi man har berøvet dem Midlerne dertil, og fordi man har givet dem Vilkaar at virke under, som gjorde, at man ikke havde Mod og Lyst til at tage den Risiko, der nu engang er forbundet med en Indsats. Hvis man havde ført en anden Politik, havde vi i Dag staaet helt anderledes rustet, end vi gør.

Ganske særlig lyttede jeg til den Tone, som den højtærede Finansminister anlagde, da han talte om Brugsforeningsskatten. Den højtærede Minister gjorde jo nærmest Undskyldning, fordi han overhovedet havde tilladt sig at foreslaa en Beskatning paa dette Omraade. Med Hensyn til det principielle sagde Ministeren, at det var irrationelt ved denne Beskatning at gaa den Vej, at man anlagde Beskatningen efter Personbeskatningens i Stedet for efter Selskabsbeskatningens Regler. Under visse Forudsætninger vil jeg ikke være helt uenig med den højtærede Minister heri, men naar